

kritiska eu-fakta

utges av Folkrörelsen Nej till EU | nr 145 | mars 2017 | pris 20 kr

KRITISKA EU-FAKTA

Nummer 145 Mars 2017

Kritiska EU-fakta ges ut av

Folkrörelsen Nej till EU

Ansvarig utgivare: Eva-Britt

Svensson

Redaktör: AnnaLisa Eneroth

Kerstin Nordqvist

Redaktionsutskott:

Per Hernmar, Jan-Erik Gustavsson,

AnnaLisa Eneroth, Kerstin Nordqvist

Redaktionen adress: Kritiska EU-fakta c/o Eneroth, Furutåvägen 36 A

352 54 Växjö

Telefon: 073-026 0330

e-post: ansa.eneroth@swipnet.se

Omslagsbild: Robert Nyberg

Adressändring och prenumeration:

Kritiska EU-fakta

Pölgatan 5

414 60 Göteborg

Telefon: 031-701 01 77

Rikskansli och materialkontor:

Folkrörelsen Nej till EU

Pölgatan 5

414 60 Göteborg

Telefon: 031-701 01 77

e-post: kansli@nejtilleu.se

Nästa nummer utkommer

i juli 2016

Manusstopp 15 juni

Tryck: Litorapid Media AB

Göteborg 2017

Bli medlem:

Prenumeration:

4 nummer 100 kr

Medlemskap inkl. pren. 300 kr

[arbetslösa, långtidssjukskrivna,

pensionärer och studerande 150 kr

familjer 400 kr]

Plusgiro 433 02 07- 4

LEDARE

EU – en nykolonial konstruktion

EUROPAMINISTER ANN LINDE och andra inom EU-eliten har flera gånger uttryckt att de ser fram emot 60-årsfirandet av Romfördraget 24-25 mars som en nystart för EU efter det för dem chockerande resultatet i folkomröstningen i Storbritannien i juni förra året.

Vid firandet kommer säkerligen myten om att EU är ett fredsprojekt på nytt spridas av EU-eliten och tongivande massmedia. Vad de flesta inte vet är att när EU:s sex grundarländer (Tyskland, Frankrike, Italien, Belgien, Nederländerna och Luxemburg) bildade 1957 EEC eller dagens EU, så var EU inte ett fredsprojekt utan en konstruktion för att Europa skulle kunna behålla kontrollen över sina kolonier i Afrika. Detta är väl utrett i den internationellt uppmärksammade boken Eurafrika – EU:s koloniala rötter av Peo Hansen och Stefan Jonsson. ”EEC skulle inte ha kommit till stånd vid denna tidpunkt om det inte hade utformats som ett eurafrikanskt projekt, som syftade till att europeisera kolonialismen”, skriver Hansen och Jonsson. Dagen efter de sex grundarländernas regeringschefer kommit överens löd franska Le Monde:s rubrik på förstasidan ”Mot Eurafrika”. Några dagar efteråt förklarade den franske premiärministern Guy Mollet vid ett officiellt besök i USA för president Eisenhower att inte bara Europas enhet nu var ett faktum utan att ”en ännu större enhet, Eurafrika, var på väg att födas”.

INNEBÖRDEN AV DENNA associering av de afrikanska länderna till EEC är att EU redan från början varit ett nykolonialt och imperialistiskt projekt. Ghanas och Guineas ledare Kwame Nkrumah och Seko Touré såg EEC/Eurafrika inte bara som en taktik för att omintetgöra det nationella oberoendet i Afrika utan också som ett avsiktligt försök att hindra framväxten av en självständig organiserad afrikansk integration och regionalisering. Av egen erfarenhet efter att ha undervisat vid sex tillfällen i Ghana under 2000-talet vet jag att EU och övriga västländer aldrig har tillåtit de afrikanska länderna att bygga upp sin egen industribas. I Ghanas långtidsplan är det jordbruket som prioriteras, samtidigt som billiga importerade jordbruks- och konsumtionsprodukter från EU skadar den lokala ekonomin. EU har hela tiden betraktat Afrika som sin bakgård för fortsatt nykolonial exploatering av naturresurser, råvaror och befolkningar.

Nykolonialismen och exploateringen finns kvar även om själva begreppet Eurafrika fallit i glömska. Det enda som har kunnat bryta detta mönster har varit om något afrikanskt land har kunnat tillägna sig den huvudsakliga kontrollen över oljeresurser. Det bästa exemplet på detta är Libyen med den excentriske Muammar Khadaffi, som också arbetade intensivt för afrikanskt enande under en Afrikansk union i den radikale Kwame Nkrumah's anda. Detta blev för mycket för EU och övriga västländer, som genom den nya politiken med illegal ”regimförändring” gjorde sig av med och dödade en i deras tycke obekvämlig ledare och bombade Libyen till en inte längre styrbar stat.

DE VIKTIGASTE INSTRUMENTEN för EU:s nykoloniala exploatering är partnerskap och så kallade associationsavtal. För att säkerställa EU:s geopolitiska dominans tillkom ett ”Strategiskt partnerskap” med Afrika 2007, den så kallade Lissabondeklarationen. Detta partnerskap betraktar EU och Afrika som likvärdiga parter, och sägs i Romfördragets anda vilja utveckla handel och bistånd utöver vad som finns stadgat i ett antal multilaterala associationsavtal som tillkommit efter Romfördraget.

I EUROPA ÄR EU:s Östeuropeiska partnerskap verktyget för att ringa in Ryssland. EU har också otaliga bilaterala associationsavtal. Regelbundet innehåller dessa en paragraf där parterna bedyrar sin respekt för grundvärden som demokrati, mänskliga rättigheter och rättsstatens principer medan övriga hundratals paragrafer syftar till att utvidga EU:s konkurrenskraft och ekonomiska och militära styrka. Det senaste exemplet på detta är associationsavtalet med Ukraina, ett östeuropeiskt partnerskapsland, som ledde till den EU-stödda fascistanstruktura statskuppen i februari 2014, vilken i sin tur utlöste Rysslands annektering av Krim och pågående stridigheter i östra Ukraina. Nu sägs den ”europeiska säkerhetsordningen” vara hotad.

Jan-Erik Gustafsson

Nu börjar spelet om Brexit på riktigt

Så kom då Dagen – den 17 januari 2017. Inför den Dagen skrev SvD Näringsliv upphetsat i ingressen till en artikel: ”I dag håller Europas finansmarknader och börsbolagen andan när Storbritanniens premiärminister Theresa May i ett tal förväntas ge besked om hur skall genomföra Brexit”.

DEN FÖRRE TORYLEDAREN och premiärministern Cameron satsade allt på ett kort med att utlysa en folkomröstning om EU-medlemskapet. Med utspelet tänkte Cameron slå två flugor samtidigt: tysta EU-kritikerna inom det egna partiet och avvärja UKIP, kometen i brittisk politik. Hela etablissemangen i England, med undantag för några stora tabloidtidningar, satsade på pro-EU, eller Remain, som det hette, inför omröstningen i juni förra året. Det kan noteras att motsvarande skedde i svenska media, inklusive public service. Här bedrev man ogenerat ren kampanjjournalistik. En normalt sansad utrikeskorrespondent för P1 som Staffan Sonning miste totalt omdömet.

Och resultatet vet vi ju. Cameron å sin sida tappade både kronan och kungariket. Fram steg då Theresa May, som hållit en låg profil under kampanjen, men lutade åt Brexit. Snabbt tog hon över premiärministerposten och utnämnde tre personer att driva Brexit, bland annat den kände EU-kritikern och förra Londonborgmästaren Boris Johnson.

NU HÄNDE INGA jordskrev efter valet. Tvärtom gick börskurserna upp något, och efterhand har brittiska pundet fallit, vilket gynnat brittisk exportindustri. Men de svarta korporna har kraxat hela tiden, med domedagsprofetior. En grupp orkestrerade privatpersoner drog frågan om processen inför rätta. Syftet var att parlamentet skulle sätta villkoren vid förhandlingarna med EU. Och parlamentet domineras av EU-kramare. Tanken var att Storbritannien skulle förhandla om att i stort ”vara kvar” i EU, men ändå lämna EU. Konkret betydde det att de så kallade fyra friheterna – varor, tjänster, kapital och arbete – skulle bestå och England skulle fortsätta att betala till EU, men ej vara med i EU, och måhända slippa några mindre EU-påbud av måttligt värde. Den grova skiss kallas ofta för en ”mjuk Brexit”.

Inför korpornas kraxande har Toryregeringen uppenbarligen haft problem, till exempel avgick en av ”de tre vise männen”. Det var ett aber för Theresa May, liksom rättsprocessen. Det var bakgrunden till spänningen inför det Stora Linjetalet. Vad blev då resultatet? SvD:s korrespondent toppade sin artikel (18/1) med rubriken: ”Förvåning och EU-tystnad reaktion på Mays linje”.

PREMIÄRMINISTERN TALADE I 45 minuter och slog fast tre punkter:

1. Det finns inget mellanting, antingen har man de fyra ”friheterna” eller så har man dem inte. Storbritannien skall lämna EU och därmed formellt den inre marknaden.
  2. Storbritannien ska knyta egna handelsförbindelser med resten av världen, gå ur tullunionen med EU, men kanske ändå i viss omfattning stanna kvar.
  3. Man skall slopa stora delar av EU:s lagstiftning, men behålla en hel del av lagstiftningen. Därmed minskar ”berget” av lagar som måste skrivas om, och Brexit ter sig mer hanterligt.
- Därutöver innehöll talet mycket av peptalk. Storbritannien

skall förbli ”starkt” och dessutom bli ett mer ”globalt Storbritannien”. Vad det betyder i den globaliserade världskapitalismen är högst oklart, utom att man mer skall vända sig till USA.

Foto: Wikimedia Commons

Theresa May

ÄNNU HAR INTE EU spelat ut sina kort. England är alldeles för stort för att EU skall ha råd att ”tjura” och köra en stenhård förhandlingslinje. Storbritannien är finansiellt en stormakt och kan å sin sida spela ut vissa kort. Finansminister Philip Hammond sa i en intervju med den tyska tidningen Welt am Sonntag att det är möjligt att Storbritannien slopar ”en europeisk ekonomi med ett europeiskt skattesystem” efter Brexit. Theresa May har också tidigare antytt något sådant (SvD N 22/11 -16). Konkret handlar det om att konkurrera med bolagsskatt med mera. Det skulle i sin förlängning kunna leda till ett ”race to the bottom”. Den typen av utspel/hot är naturligtvis något som EU vill undvika. Frågan är om man vill undvika det till ”varje pris”? Det är något som återstår att se.

Ulf Karlström

(tidigare publicerad i Jinge.se).

NYHETER I KORTHET

Parlamentet röstade oväntat för ett socialt protokoll

EU-parlamentet röstade 19 januari i ett så kallat yttrande, som inte har någon juridisk bäring, för ett socialt protokoll som skall skrivas in i Lisabonfördraget nästa gång EU ändrar i det. Med två rösters övervikt, 317-315, röstade en majoritet av främst socialdemokrater och gröna politiker för skrivningen "Europaparlamentet kräver att ett socialt protokoll införs i fördragen vid översynen av dessa, för att grundläggande sociala rättigheter skall stärkas i förhållande till ekonomiska friheter". EU-parlamentariker Marita Ulvskog (s) blev rent lyrisk. "Det blev en glädjeexplosion när vi vann med två röster. Vi hade inte vågat räkna med det. För oss betyder det kolossalt mycket", sade Ulvskog till Europaportalen efter omröstningen.

Nu är det så att EU-eli-

ten i den nuvarande krisen inte vill ha någon fördragsändring. Det skulle kunna öppna en Pandoras ask av missnöje mot EU-eliten. Så Ulvskog och hennes socialdemokratiska kamrater får säkert vänta många år på den önskade fördragsändringen. Vi minns också hur socialdemokraterna och den centrala fackföreningsrörelsen 2008 avstod att driva kravet på ett socialt protokoll bara för att få igenom det nuvarande Lisabonfördraget. Dessutom, om grundläggande sociala rättigheter skall ha juridiskt företräde framför de ekonomiska friheterna, så strider detta mot EU:s grundlagsfasta marknadsliberala fundament. Att påstå att ett socialt protokoll kan ändra EU:s federala karaktär är att sprida illusioner om att EU kan ändras inifrån.

Fransk presidentkandidat vill reformera euron

Under ett besök i Berlin i början av januari skissade den franske presidentkandidaten Emmanuel Macron en plan för att reformera euron. Han sade att det nuvarande eurosystemet gynnade bara Tyskland. "Att bevara status quo är detsamma som att avveckla euron", tillade han. Macron har varit fransk ekonomiminister 2014-2016, men avgick för att skapa sig en egen politisk plattform för att ställa upp som oberoende kandidat i presidentvalet senare i vår.

Den tyske vice kanslern Sigmar Gabriel reagerade motsägelsefullt på Macrons uttalande i der Spiegel genom att säga att "den tysk-ledda åtstramningspolitiken i euro-

zonen har resulterat i ett mer uppdelat Europa än någonsin, och en upplösning av Europeiska unionen är inte längre otänkbart. Om det skulle hända kommer våra barn och barnbarn att förbanna oss, därför att Tyskland är den störste förmånstagaren i den europeiska gemenskapen, ekonomiskt och politiskt". Således, Tyskland vet sin dominerande plats i unionen.

Ny folkomröstning

Enligt vad KEF erfar diskuteras i kretsen runt EU-minister Ann Linde en eventuell folkomröstning om EMU mot slutet av nästa mandatperiod.

Vi måste prata om EU – risk för indoktrinering

"Vi måste prata om EU" sade EU-minister Ann Linde, när hon den 7 december hade kallat till ett så kallat EU-handslag med fack och arbetsgivare, LO, TCO, Saco, Sveriges kommuner och landsting, svenskt Näringsliv och Arbetsgivarverket. EU-ministern oroas över att kunskaperna om EU är så bristfälliga bland medborgarna i Sverige. Det konstaterade den statliga SOU-utredningen EU på hemmaplan strax före Brexit i Storbritannien.

Så därför hade EU-ministern kallat ihop arbetsmarknadens parter med motiveringen att det enligt Linde dels finns många EU-regler som berör dem, dels att de har så många medlemmar.

"Om man kunde få dem att åta sig att exempelvis lägga in information om EU i sina utbildningar skulle man nå så oerhört många människor",

sade hon till Europaportalen.

Men Karl-Petter Thorwaldsson LOs ordförande tvekar dock att engagera LO i projektet. "LO var väldigt tveksamma till att ingå i detta handslag av rätt uppenbara skäl. Risken är betydande att detta av allmänheten kommer att ses som en elit som nu bestämmer sig för att marknadsföra ett, som [allmänheten] tycker, dåligt projekt", säger Karl-Petter Thorwaldsson.

Det är bra att Thorwaldsson ser riskerna med detta korporativt sammansatta EU-handslag. Vad vi minst behöver är att arbetsmarknaden parter skall indoktrinera oss om EU-politiken. Vad vi behöver är en ärlig, öppen och kritisk diskussion. Denna sker bäst genom en ny folkomröstning om EU-medlemskapet. Varför skall inte svenska folket på nytt få ta ställning till EU-medlemskapet, när Storbritannien gjort det?

Foto: Anders Selnes

Det är nog klokt att vänta med en sådan folkomröstning; dels är krisen för EMU sedan 2008 inte över och opinionen i Sverige är negativ. Vi föreslår istället en folkomröstning om det svenska

EU-medlemskapet. Vi tror att det är en betydligt mer angelägen fråga - inte minst då majoriteten av dagens valmanskår inte var röstberättigade vid folkomröstningen om EU 1994.

GÄSTKRÖNIKA: Ödesår för EMU?

Hittills i år har de viktigaste politiska nyheterna handlat om narcissisten i Vita Huset. De gånger europeisk politik har stått i fokus har det oftast varit Brexit som det spekulerats kring.

EU går idag igenom sin värsta existentiella kris någonsin. Ett splittrat, svagt och tondövt ledarskap har varit oförmöget att bjuda trovärdigt motstånd mot de EU-kritiska strömningar som vuxit sig allt starkare.

Om eurokrisen har det varit ganska tyst. 2016 års tillväxt i eurozonen på 1,6 procent har hyllats som en framgång. För första gången på nästan tio år har den öppna arbetslösheten i EMU hamnat under tio procent, och den ekonomiska tillväxten i länder som Spanien och Irland ser ut att öka. Men min spaning är att vi ganska snart får se nya tidningsrubriker om EMU:s kris, och jag misstänker att det blir antingen Grekland eller Italien som kommer att utlösa nästa kris.

Grekland

Spekulationerna om en Grexit har ånyo tagit fart. Räntan på grekiska statsobligationer har i februari varit uppe i drygt tio procent. Förhandlingarna om ett nytt stödpaket är segdragna och kan bryta samman när som helst. Den grekiska regeringen, som hanterar en ekonomi som har krympt med mer än 25 procent sedan 2009, har vägrat att gå med på de nya, orimliga krav på nedskärningar av pensioner och offentliga utgifter som den beryktade Trojkan – EU-kommissionen, Europeiska Centralbanken (ECB) och Internationella Valutafonden (IMF) har ställt.

Men även inom Trojkan har motsättningarna skärpts. IMF, som länge pläderat för en rejäl avskrivning av den grekiska statskulden och som markerat distans till de övriga trojkamedlemmarnas besparingskrav, har öppet hotat med att hoppa av de fortsatta förhandlingarna. Och utan IMF tror många att Tyskland hoppar av.

Senast i juli i år måste Grekland göra en skuldbetalning på minst sju miljarder euro. Utan en överenskommelse om ett nytt stödpaket – där över 90 procent av pengarna som vanligt slussas över till fordringsägarna utan att knappt mellanlanda i Aten – kommer Grekland att försättas i statsbankrutt och, förmodligen, tvingas lämna euron.

Vilket vore en välsignelse för grekerna. Men en hake är att Lissabonfördraget stadgar att en medlem av EMU inte kan överge euron utan att också lämna EU. Även många greker som avskyr euron oroar sig för vad som skulle hända om landet också skulle utestängas från EU:s gemensamma marknad.

Italien

Nyckellandet Italien är eurozonens tredje största ekonomi. Idag har många långa år av vanstyre under Silvio Berlusconi, ekonomisk stagnation och eurokris gjort Italien till ett av Europas mest pessimistiska länder. Per capita-inkomsten är lägre än i slutet av 1900-talet och arbetslösheten mycket högre. Födelsealen ligger på en rekordlåg nivå, och hundratusentals unga,

välutbildade italienare har lämnat landet.

Italien är, näst Grekland, det land som har förlorat allra mest på medlemskapet i EMU. Landet hade, i motsats till, till exempel Grekland och Portugal, tidigare en modern och väl diversifierad industri, men urholkningen av landets internationella konkurrenskraft har accentuerats av den gemensamma valutan. Avidustrialiseringen har gått snabbt. Inget annat OECD-land har tappat en så stor andel av industrisysselsättningen som Italien. Och varje turist upptäcker snabbt hur dyrt det är att äta och dricka i Italien.

Båda de största oppositionspartierna har på sina program att Italien ska överge euron. I händelse av nyval, vilket efter den senaste regeringskrisen inte kan uteslutas, kan de öppet eurokritiska partierna mycket väl få en majoritet av rösterna, vilket torde utlösa finansiell panik i hela EMU.

Italiens statskulda är ofantlig, men det största orosmolnet är den privata finanssektorn. Många av landets största banker läcker som såll och enorma kapitaltillskott krävs för att rädda de värst utsatta bankerna. I detta sammanhang kan nämnas att det beslut som euroländerna har fattat om att kräva *bail in* i stället för *bail out* i händelse av bankkrascher torde öka riskerna för bankrusningar. När större insättare och andra fordringsägare, men inte skattebetalare, ska stå för kostnaderna om banker går i konkurs torde incitamenten öka för företag och privatpersoner att avveckla alla sparkonton och övriga fordringar på krisande banker.

Men även denna regel om *bail in* förefaller vara förhandlingsbar. Agerandet från EU-kommissionen och ECB – som nu tycks acceptera att Italien använder skattepengar för att backa upp krisande banker – för tankarna till Groucho Marx: ”*Jag har mina principer. Men om inte dom passar har jag andra.*”

Framtiden?

Mycket kommer att hända det närmsta halvåret. I Frankrike och Holland kan de stundande valen leda till att högernationalistiska partier hamnar i regeringsställning. Detta förefaller idag föga troligt – jag tror bland annat att Donald Trumps första tid vid makten kommer att få alltför europeer att inse riskerna med att rösta på främlingsfientliga populister – men stigande räntor på franska statsobligationer visar att finansmarknaderna är oroliga för både den ekonomiska och politiska utvecklingen i Frankrike.

Kanske spricker EMU redan i vår, om greklandsförhandlingarna strandar. Ett kanske lika sannolikt scenario är dock att euroländerna fortsätter som hittills, det vill säga hankar sig fram i en dysfunktionell valutaunion där den ena krisen avlöser den andra. Och att de, så snart det behövs för att ”rädda euron”, fortsätter att bryta mot alla tidigare pakter och ingångna avtal.

Stefan de Vylder

Foto: Wikimedia Media

Stefan de Vylder

Referat: EMUs och eurons framtid

ABF-huset Stockholm 23 januari 2017

Deltagare:

Annika Winsth (AW), chefsekonom, Nordea
Gunnar Lund (GL), före detta biträdande finansminister, ambassadör i Washington och EU
Louise André-Meiton (LAM), SvDs näringslivsredaktion
Stefan de Vylder (SD), fil dr, nationalekonom

Moderator:

Michael Sohlman, ordförande Forum för EU-debatt.

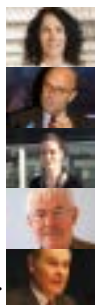

Foto: Wikimedia Commons

Michael Sohlman

Vad är problemet med euron?

AW: Det är samma som 1994. EU är inget optimalt valutaområde. Dessutom har inte ens EU:s stora medlemsländer följt regelverket, vilket har öppnat upp en Pandoras ask. Det finns ingen gemensam finanspolitik, och detta har medborgarna aldrig röstat för. Så EU har hamnat i en förtroende kris – det går inte att lita på länder och regelverk.

GL: Euron är ett halvfärdigt hus, som har allvarliga brister i konstruktionen, som visats efter 2008. Bristerna måste avhjälpas, annars lever vi farligt. Det har varit väldigt tyst från ansvariga regeringar sedan 2012, efter att ECB-chefen Mario Draghi sagt att allt skall göras för att rädda euron. Euron är bara "enbent" – en monetär union som saknar:

regelrätt samordning av den ekonomiska politiken, vilket bland annat leder till en icke expansiv politik

finansiell integration – bankerna agerar över gränserna, men medlemsländerna skall kontrollera

"lender of the last resort" fanns ej med i början i regelverket, men nu har ECB fördragstridigt tagit denna roll

procedur för avskrivningar.

LAM: Instämmer i mycket som sagts, och tillägger att valet av Donald Trump påverkar eurons framtid:

svarta svanar – oväntade händelser kan komma igen. Marie Le Pen är en grå svan.

sociala medier – facebook och instagram når ut till en stor publik, vilket gör det lätt att sprida lögnar och desinformation

solidaritet behövs för att euron skall överleva, men finns den?

ECBs centralbankschef åtar sig uppdrag utan att vara politisk vald.

SD: EU har ett politiskt legitimationsproblem. De fem ordförandenas rapport från 2015 förutspår en finansiell union redan 2017. Detta är en total tondövhets för stämningar i medlemsländerna. Beslut och utfärdandet av en massa pakter har gjort att EUs regelverk saknar trovärdighet. Det ursprungliga problemet med euron är de stora skillnaderna i internationell konkurrenskraft mellan de ingående länderna. Och de stora finanskriserna som drabbat oss är skapade av den privata sektorn (USA, Spanien etcetera). Statsbudgeten har aldrig varit det stora problemet. Euron har medfört en åderlätning av människor (t.ex. från de Baltiska staterna), som tvingats flytta. Samtidigt har inga påtryckningar gjorts mot överskottsländerna (Tyskland, Sverige etc). Hela ansvaret har lagts på underskottsländerna (med Grekland som ett extremt exempel). Vi står nu inför ett likande scenario som på 30-talet – euron och den fasta växelkursen är en del av problemet.

Vad göra åt problemet?

GL: Det är ansvarslöst att riva euron i dagens politiska kontext. Hur vi bygger färdigt euron måste diskuteras. De fem ordförandenas rapport är mycket saklig, men regeringarna har inte startat debatten. Vi bör:

fullborda den gemensamma marknaden.

fullborda den finansiella integrationen, där bankunionen är en central byggsten. Insättningsgarantierna ligger fortfarande kvar i nationell regi, vilket motverkar ett gemensamt betalningsansvar.

konkurrenskraften skulle förbättras om det fanns disciplin.

Det vore bra med ett faktiskt

gemensamt beslutsfattande (=ekonomisk regering).

skriva in "lender of last resort" i fördraget.

införa gemensamt betalningsansvar och gemensamt skuldansvar.

Hur ser utvecklingen ut? Hur kan det påverka Sverige?

SD: Insättningsgarantier är en livsfarlig utveckling (Bail-in), så växer Alternative für Deutschland. Det finns ingen lösning på den italienska bankkrisen. Om Tyskland och Luxemburg lämnar euron sjunker euron som en sten. Det går idag inte att lämna euron utan att samtidigt lämna EU. 69 olika vetenskapliga studier har visat att ekonomin återhämtar sig snabbt efter att en fast valuta har getts upp. Det finns ingen lösning för euron inom en felaktigt konstruerad valutaunion.

LAM: Varför finns EU? Den övergripande diskussionen bör tas av alla EU-ledare. Man diskuterar scenarier och slutmålet. Men vill de folkvalda stå upp för verklig demokrati? Det behövs en ärlig och öppen diskussion.

AW: Snaran håller på att dras åt. Det går inte att tvinga länder till strukturella åtgärder. Så EU kommer troligen att fortsätta med ”muddling through”. Vem vill bränna sina fingrar?

GL: EU är trängt både utifrån och inifrån: Putin, Erdogan, Mellersta östern, Brexit, Trump. Vi måste börja i denna dagsbild och skapa motkrafter. Hur kan vi skapa opinionsverktyg mot populism? Då upptäcker vi EU som en god samhällsmodell. EU måste stärkas genom att stärka de fallfärdiga husen: euron, utrikespolitiken etc. Just nu är det en exceptionell situation, och det är svårt att hoppas på handling/mobilisering innan senhösten 2017.

AW: Jag och min familj fick en tankeställare, när vi var i Grekland. Hotellägaren ville inte att vi skulle betala med kort utan ha kontanter. Vi frågade varför – då kommer penarna att omdirigeras till Tyskland. Varför har det blivit Brexit? Vi har inte hjälpt människorna att bli konkurrenskraftiga. Det har blivit Vi och Dom. Man tyr sig till sig själv och klyftorna kommer att öka i Europa. Vem är nästa Merkel? Nästa ledare?

LAM: Sannolikheten att Marie Le Pen vinner är 80-100 procent, då hon har tillgång till sociala media.

GL: Macron är en stjärna på uppgång, som ligger mellan Fillon och Hamon.

SD: Europroblemet löses inte med en bra ledare. Du skulle aldrig bli vald på ditt program Gunnar Lund!

MS: Frans Timmerman fick en fråga när han var i Stockholm om De fem ordförandens rapport, och svarade att det var något ”privat”.

Vad innebär euron för Sverige?

AW: Euron är ett viktigt handelsområde för att behålla vår konkurrenskraft. UK lämnar och Sverige blir lite mer ensamt. Men övriga världen finns och närområdet är inte allt för tillväxten. Italien får det svårt. Sverige slår Tyskland i tjänsteexport.

LAM: Är skolan bra nog? Och infrastrukturen? Det behövs så att vi är rustade för framtiden oavsett hur den blir. Vår sårbar-

Foto: ARRANGÖR ABF Stockholm, Arena Idé och Forum för EU-debatt

het är också ett problem. Vad kan Riksbanken göra vid en ny bankkris? Hur ser svenska politiker på Sveriges roll i världen?

Foto: Wikimedia Commons

Gunnar Lund

GL: UK har skjutit sig självt i foten och kommer att skada sig självt. Vi måste underlätta integrationen i EU. Det kan bli flera EU med olika hastigheter. Bra att rätta sig efter tysk disciplin. Sverige är på mellanhand – med i EU men inte i euron. Sverige bör visa engagemang för en kontinent som är illa ute.

SD: Sverige har en liten skuldkvot på bara 40 procent och stora bytesbalansöverskott. Men investeringskvoten är låg. Driv en mera expansiv politik. Av solidaritetsskäl bör Sverige inte gå med i euron med sitt stora överskott. Beredskaps krävs för ett betalningssystem om euron krackelerar.

Jan-Erik Gustafsson

Kort om cash

“Nu när vi inte ska använda kontanter längre, så måste filmen *Snabba cash* byta namn till *Snabba swish*”.

Uno Kenstam, Nässjö

Romfördraget 60 år

EU-eliten har inget att fira

DEN 24-25 MARS skall EU-eliten i fira 60 år med Romfördraget, EU:s första grundlag. Det riskerar bli samma år som euron, kanske brakar ihop. Euron håller bokstavligt talat på att mörda nationer och ekonomier inom EU.

Sedan den infördes 2002 och ersatte de nationella valutorna har den fasta växelkursen förstört industrier i de perifera staterna av euroländer och gett en helt oproportionerlig förmån till EU:s stormakt Tyskland. Konsekvensen har blivit en förminskad industrisektor och brist på möjligheter att hantera åtföljande bankkriser. Euron är en nyliberal monetaristisk olycka, som för eller senare kommer att leda till EU:s upplösning.

TANKEN PÅ EN gemensam valuta för EU förstärktes av den globalisering som populariserades av regimen Bill Clinton och som höjde till skyarna en politik för de stora företagen som en konsekvens av Världshandelsorganisationen WTO bildades 1994. Denna politik har inte bara i Europa förstört nationer och människors välfärd för att kunna gynna ett hundratal, gigantiska, i praktiken oreglerade transnationella företag. Hela denna utveckling kan härledas till den icke bevisade "teorin om komparativa fördelar", som framförs av frihandelsekonomerna i Washington och EU för att rättfärdiga att ta bort all sorts nationellt handelsskydd och protektionism. Detta för att gynna de mest mäktiga "globala spelarna", storföretagen som nästan uteslutande finns i USA och dess vasall EU.

EFTER BREXIT OCH TRUMP som president i USA skakas nu denna folkfientliga globalisering i sina grundvalar. Investeringssavtalet TTIP (liksom Ceta) mellan USA och EU, som nu har lagts på is, gynnar enbart dessa globala spelare och kommer att stå över all nationell lagstiftning om vi väljare är dumdristiga nog att utse anpassliga politiker som säger ja till denna underdånighet.

De nationer som idag missledande kallas Europeiska unionen följer en grundlag som bestämts av ett mycket mindre antal medlemsstater – 12 mot 28 idag – av vad som tidigare kallades Europeiska Ekonomiska Gemenskapen (EEC). En uppblåst version av version av detta EEC presenterades under dåvarande EEC-kommissionens ordförande "socialisten" Jacques Delors, när han lade fram Enhetsakten i februari 1986.

Fransmannen Delors körde över den princip som etablerats av Charles de Gaulle, som de Gaulle benämnde "Europe of the fatherlands". De Gaulles uppfattning av EEC – då bestående av de sex grundarstaterna Frankrike, Tyskland, Italien, Belgien, Nederländerna och Luxemburg - var att det skulle hållas periodiska möten med EEC-staterna. På dessa möten skulle de valda statsöverhuvuden formulera gemensamma riktlinjer och beslut, och en församling vald av de nationella parlamenten skulle granska ministrarnas beslut. Det är väsentligt att förstå att De Gaulle uppfattade Brysselbyråkratin som enbart en teknisk administration, som lydde under de nationella regeringarna i motsats till vad som gäller idag. För de Gaulle var överstatlig makt något otänkbart. För nationer skulle gälla som för var och en av oss. Självständiga individer och nationer är grundläggande och gränser betyder något.

"SOCIALISTEN" DELORS ENHETSAKT vände det ursprungliga Romfördraget "Europe of the fatherlands" upp och

ned i syftet att radikalt "reformera" EEC med den förödande idén att så olikartade nationer, med vitt skilda historia, kultur och språk skulle kunna lösa upp sina gränser och bli en variant av Europas Förenade Stater, som skulle styras av icke valda byråkrater i Bryssel. Det är denna inför väljarna inte ansvariga Brysselbyråkrati av Mussolinityp som 2017 håller på att krackelera.

DET VAR DE europeiska storföretagens mäktiga lobbyistorganisation European Round Table of Industrialists (ERT) som formulerade utkastet till Enhetsakten åt EU-politikerna. I ERT ingår företag som Volvo, Scania, Philips, Nestle, Shell, BP, Vodafone, BASF, Deutsche Telekom, ThyssenKrupp, Siemens och många andra storföretag. Vid tiden för Enhetsakten var Volvo med Pehr G Gyllenhammar särskilt aktivt, och ERT är idag en av de främsta företrädarna för TTIP. Själva idén att skapa en toppstyrd, icke-vald europeisk union, med helst en egen valuta för att besluta om framtiden i Europa utan demokratisk kontroll och balans, framstår idag som ett rent feodalt projekt.

Den gemensamma valutans sjösattes när Romfördraget blev Maastrichtfördraget 1992, vilket kan betraktas som en redigering av Enhetsakten. Europeiska gemenskapen (EG) blev europeiska unionen (EU). Detta blev en följd av Tysklands enande. Frankrike och Italien med stöd av Storbritanniens Margret Thatcher tvingade trots tyska tveksamheter på Tyskland det monetära systemet för att som det hette "kunna behärska den makt som ett enat Tyskland kunde få". Den brittiska tory-pressen smädade Tyskland som ett framväxande "Fjärde rike", som skulle kunna erövra Europa och London City ekonomiskt, men inte militärt. Det är inte så lite ironiskt att idag konstatera att det som kommit ut av eurosystelet har gjort Tyskland till den dominerande ekonomiska makten bland de 19 euroländerna och övriga medlemsstater. Alla vänder sig idag till Angela Merkel, och hoppas att hon skall ha någon lösning på alla EU:s kriser.

PROBLEMET MED SKAPANDET av den Europeiska Monetära Unionen (EMU), som föreskrevs i Maastrichtfördraget var att en enda valuta och en "oberoende" centralbank (ECB) skapades utan att dessa institutioner knöts till en enda politisk legal institution eller union, ett Europas Förenade Stater. Men det hade aldrig varit politiskt möjligt att genomdriva. Därför är euron och ECB en överstatlig skapelse som inte ansvarar inför någon, ett Frankensteins monster. Detta blir allt mer övertydligt idag när ECB och dess Goldman Sachsdirektör Mario Draghi utan politisk kontroll trycker upp mängder av eurosedlar och köper obligationer bara för att förlänga åtstramningspolitiken och den pågående krisen. I det EU-byråkratiska vokabuläret kallas detta avskiljande mellan folken och dess politiker och de icke-valda tjänstemännen i ECB som har det ekonomiska ödet för de 19 euroländerna och till stor del övriga medlemsländer i sina händer för det "demokratiska underskottet".

SÅ NÄR EU-ELITEN träffas i Rom 24-25 mars har de inget att fira, för oppositionen mot denna elit bara växer - en elit som grundlagsmässigt bara är satt för att skapa vinster åt de europeiska storföretagen på bekostnad av demokrati, krisande småföretag och alltmer urgröpt välfärd för vanligt folk.

Jan-Erik Gustafsson

Eurovänstern och ”Ett Annat Europa”

I MITTEN AV NOVEMBER förra året möttes de nordiska vänsterpartierna Enhedslistan (Danmark), Socialistisk Venstreparti (Norge), Vänsterförbundet (Finland), Vänstergröna (Island) och Vänsterpartiet i Köpenhamn för att diskutera ett nytt europeisk samarbete, en Plan B efter Brexit. I ett allmänt och vagt uttalande efter mötet koncentrerar sig dessa partiers ledare på att ”kräva att EU inför ett socialt protokoll och detta skall omfatta även EES-länderna och ett möjligt framtida avtal som Storbritannien kan ansluta sig till. Om det inte är möjligt att uppnå ett socialt protokoll för hela EU ska våra länder begära ett undantag och gå före”.

Också i slutet av förra året ordnade det nederländska Socialistiska partiet (Socialist Party) en konferens med andra EU-kritiska vänsterpartier från Tyskland, Portugal och Belgien för att markera 25 år med Maastricht fördraget. Socialistpartiets ledare Emile Roemer angav tonen och kritiserade kraftigt euron som slagit sönder istället för att ena sociala och demokratiska rättigheter. Han uttrycket till och med att EU-kommissionen måste upplösas, men slutade med att säga att ”ett nytt europeisk fördrag måste stå överst på dagordningen, så att vi kan ha en progressiv diskussion om hur vi ännu en gång kan uppnå fred, säkerhet och framgång för alla”.

Centre for European Research in Maastricht (CERiM)

FÖR DESSA EUROPEISKA vänsterpartier så tycks Plan B reduceras till vara ett försök stöpa om det grundlagsfasta nyliberala och odemokratiska EU genom att kampanja för ett socialt protokoll och ännu ett nytt fördrag bortom Lissabon. Konfronterade med EU:s tilltagande impopularitet hävdar eurovänstern och falanger inom EU:s socialdemokratiska partier mottot att ”En Annan Värld är Möjlig”. Gott så, det är otvivelaktigt sant. Många saker är möjliga och den breda vänstern skall naturligtvis inte hamna i en position av inskränkthet, särskilt i dessa tider av instabilitet och förändring.

Men frågan som reser sig är vilken strategi som står på dagordningen, och som faktiskt kan genomföras. Utan att kunna svara på denna fråga är de som förkunnar ”En Annan Värld är Möjlig” antingen naiva eller opportunisterna.

VILLKOREN FÖR ATT förändra Lissabonfördraget, EU:s grundlag, är mycket tydliga och angivna i artikel 48. Under den ”ordinarie ändringsförfarandet” om viktiga förändringar som att ”minska eller utöka de befogenheter som unionen tilldelas i

fördragen” kan nationella regeringar (och även EU-parlamentet och EU-kommissionen) lägga fram en förändring till Europeiska rådet (EU:s statschefer). Om då rådet ”uttrycker ett positivt beslut” skall ett konvent kallas in som skall bestå av representanter från de nationella parlamenten, EU-parlamentet och kommissionen. Så kallades i början av 2000-talet ett konvent in för att ändra fördragen till det som senare efter många turer och folkomröstningar blev Lissabonfördraget.

Konventet skall diskutera fördragsändringen och fatta ett enigt beslut, som skall följas av en konferens med de nationella regeringarna ”i syftet att i samförstånd komma överens om de förändringar som skall göras i fördragen”. Och förändringarna kan inte träda i kraft innan de godkännts eller ratificerats av alla EU:s medlemsländer.

Det finns även en ”förenklad procedur” som medger att förändringar om EU:s interna politik och aktioner kan göras utan att ett konvent eller regeringskonferens kallas in. Europeiska rådet skall kontakta kommissionen och EU-parlamentet och om förändringen berör monetära förhållanden även Europeiska centralbanken och därefter fatta beslut i enhällighet. Liksom det ordinarie förfarandet krävs ratificering av alla medlemsländer.

DETTA ÄR FÖRSTÅS en tidskrävande, men inte omöjlig process. Det ursprungliga Romfördraget ändrades 1967 (Sammanläggningfördraget), 1987 (Enhetsakten), 1993 (Maastrichtfördraget), 1999 (Amsterdamfördraget), 2003 (Nicesfördraget) och 2009 (Lissabonfördraget) liksom vid införlivandet av nya medlemsstater 1973, 1981, 1986, 1995, 2004, 2007 och 2013.

Mot denna bakgrund blir den övergripande frågan om det är en sannolik politisk bedömning att i dagens situation av växande politisk instabilitet och växande motsättningar inom EU skapa förutsättningar för en fördragsförändring som till exempel ett socialt protokoll och ett nytt fördrag kräver. För att få till stånd en sådan förändring krävs minst enligt det förenklade förfarandet bygget av en koalition som omfattar hela det Europeiska rådet, har tillräckligt stöd från EU-parlamentet, kommissionen och i monetära frågor även från ECB för att dessa EU-institutioner inte skall vända sig mot förändringen.

SÅ DET KRÄVS först ”vänsterregeringar” i samtliga 27 medlemsländer (efter Storbritanniens utträde), vilket i sig verkar vara en enorm utmaning. Och även om detta osannolika skulle inträffa krävs att den politiska förändringen mot det sociala Europa inom EU:s ram sker genom ett brett samförstånd mellan olika partier som stöder vänsterregeringarna.

Sannolikt är också att EU-byråkratin, som innehåller ett stort antal nyliberaler, kommer att göra aktivt eller passivt motstånd med argumentet att en förändring från vänster kommer att leda till att kapitalmarknader hamnar i kaos, vilket leder till ekonomisk kris både i medlemsstaterna och på EU-nivån.

UTIFRÅN VAD LISSABONFÖRDRAGET stipulerar är det korrekt att uttrycka att vilken ”reformstrategi” som helst kräver ett enormt arbete från strategins anhängare. Med detta i åtanke, så är det i stället Brexit och ett Svexit i Sverige som ger förutsättningar för ”Ett Annat Europa”. Det är en illusion att ett socialt Europa är möjligt byggas på EU:s nyliberala grund.

Jan-Erik Gustafsson

Spricker valutaunionen? Och EU?

Oro i Storbritannien

Investeraren och miljardären Jim Melleon tror att den europeiska valutaunionen spricker inom två år. Han är ordförande för brittiska private-equity-företaget Burnbrae och stod på ”lämna”-sidan i Brexit. Han säger: ”Brexit kommer att bli en bisak i

jämförelse med de europeiska problem som blir mer och mer uppenbara. Euron av idag är helt enkelt en olämplig mekanism – jag ger den mellan ett och två års liv”.

Även Guy Hands, en av Storbritanniens mest framstående riskkapitalister är pessimistisk, inte bara när det gäller euron, utan för hela EU. ”Europa står inför sin största kris sedan andra världskriget”, menar han och fortsätter: ”Jag är inte säker på att EU som vi känner det kommer att existera om 15 år. Och jag är ganska säker på att om det inte existerar kommer vi att ha krig i Europa.” Guy Hands fällde sina kommentarer vid samma konferens där UBS:s investeringsbankchef Andrea Orcel sa att han drillar sina unga handlare i katastrofscenarier ”varje månad, varje vecka, varje dag”, skriver Business Insider.

Oro också i Tyskland

Också i Tyskland ifrågasätts euron. Enligt tidningen Junge Welt (JW) väckte Linkes ordförande Bernd Riexinger uppståndelse när han varnade för ett återvändande till nationella valutor eller ett annat europeiskt valutasystem med koordinerade nationella valutor. Ett flertal ekonomiska debattörer bland den europeiska vänstern som socialdemokraterna Heiner Flassbeck och Wolfgang Streeck, liksom vänsterns Jean-Luc Mélenchon, Oscar Lafontaine och Sara Wagenknecht förespråkar med anledning av den berättigade kritiken mot EU:s odemokratiska institutioner ett stärkande av nationalstaten. Återgång till nationella valutor skulle öppna spelrum för en starkare efterfrågeorienterad politik från nationalstaterna och detta skulle gynna både

förvärvsarbetsande, pensionärer och arbetslösa.

Dessa tre och EU-parlamentsledamoten för die Linke, Fabio de Masi, är initiativtagare till Plan-B-konferenser, där alternativ till euron diskuteras. De Masi förklarade för JW att man måste vara medveten om att euron kommer att bryta ihop. ”Ett okontrollerat sönderfall av valutaområdet vore en katastrof”, menar han. ”Det handlar inte om att dra in i den tyska valkampen med parollen om ett utträde från euron, utan om att Sydeuropa ska få lämna euron under kontrollerade former, för att värja sig mot Tysklands politik.” Han lägger till: ”Vi ska inte dela partiet i denna fråga utan plädera såväl för en reform av euron som en möjlighet till kontrollerat utträde.”

Martin Höper, nationalekonom vid Max-Planck-institutet, förklarade för JW att Riexingers yttrande gjort honom ”riktigt förskräckt”. Han menar att särskilt Tyskland idag har stort utrymme för en expansivare budgetpolitik. Progressiva krafter måste därför verka för att detta också utnyttjas. ”Liksom självbestämmande när det gäller kollektivavtal måste inhemska socialpolitiska framsteg skyddas mot illegitima övergrepp genom den europeiska konkurrensrätten och friheten på den inre marknaden”, enligt Höper.

AnnaLisa Eneroth

EU eller folkstyre

Unionen knakar i fogarna

– dags för Svexit?

Tisdag 25 april kl.19

Karlskrona stadsbiblioteks hörsal
(ingång Borgmästaregatan)

Anförande av Bengt-Åke Berg
Bokbord. Fri entré.

Arr.: Folket i Bild/Kulturfront, Blekinge
och Folkrörelsen Nej till EU

Nya krav på Junckers avgång

EU-KOMMISSIONENS ORDFÖRANDE Jean-Claude Juncker var premiärminister i Luxemburg mellan 1995 och 2013. Under denna period hade han det yttersta överinseendet för tillväxten av det lilla EU-landets finansiella industri, vars tjänster svarar för cirka 80 procent av landets BNP. Den sjätte november 2014 avslöjades genom en läcka från den globala revisionsbyrån PwC att 340 storföretag världen över, bland dem flera svenska stora bolag som Ikea, Tele 2, SEB och riskkapitalbolagen Nordic Capital, IK Investment Partners och EQT, förhandlat fram hemliga och extremt förmånliga skatteavtal som landets skattemyndigheter "granskat välvilligt". Det betyder i praktiken att storföretagen inte betalar någon skatt alls.

I boken *Sjukt Hus* beskriver de Guldspadevinnande journalisterna Henrik Ennart och Fredrik Mellgren i detalj hur landstingspolitikerna i Stockholm med aktiv rådgivning från PwC brutit mot EU:s upphandlingsregler och 2010 beslutat bygga världens dyraste sjukhus Nya Karolinska sjukhuset. Kontraktet gavs utan upphandling till de två parterna i Swedish Hospital Partners (SHP), byggbolaget Skanska och det ökända brittiska riskkapitalbolaget Innisfree, som ägnat sig åt skatteupplägg i Luxemburg. Genom att sätta upp dotterbolag, som är brevlådeföretag i Luxemburg, har Innisfree lånat ut en miljard kronor till SHP till hög ränta i Sverige för att trola bort vinster på skattemedel som satts in i Nya Karolinska. Fram till 2039 skall SHP betala 1,3 miljarder kronor skattefritt till brevlådeföretaget i Luxemburg.

JUNCKERS LEGITIMITET OCH trovärdighet som ordförande för EU-kommissionen ifrågasattes. Vänstergruppen GUE/NGL försökte samla in namn för ett misstroendevotum, men nådde inte fram. Det gjorde däremot EFDD-gruppen där Sverigedemokraterna ingår. Vid omröstningen den 26 november 2014 klarade Juncker och hans kommission omröstning med stöd av 462 EU-parlamentariker. 101 ville att kommissionen skulle avgå och 88 avstod. De svenska ledamöterna Malin Björk (v) och Soraya Post (Fi) avstod medan övriga närvarande svenska parlamentariker stödde Junckerkommissionen enligt TT.

Nu är Juncker på nytt i blåsväder. Läckta dokument till en grupp internationella journalister och den tyska radiogruppern NDR visar hur några av EU:s minsta länder med Luxemburg i spetsen lyckosamt har lobbats för att förhindra åtgärder mot skattesmitning som bestämts i en etisk uppförandegrupp som sattes upp av EU för 19 år sedan.

DE LÄCKTA DOKUMENTEN har analyserats av GUE/NGL och Den Gröna gruppen/EFA i parlamentet. Den tyske ledamoten Fabio De Masi från GUE/NGL är också vice ordförande i EU-parlamentets kommitté för utredning av penningtvätt och skattesmitning (PANA). De Masi säger att läckt, hemlig diplomatisk post öppet visar hur Luxemburg med hindrande manövrar påverkat PANAs arbete.

"Junckerläckorna visar ännu en gång att EU-kommissionens ordförande förhindrat framsteg i kampen för att undvika

skatteuppgörelser med storföretagen i EU", säger De Masi och tillägger "Juncker är en del av problemet och inte lösningen. Det är absurt att miljoner av européer, som har lidit av åtstramningspolitiken som har skapat sociala klyftor har en Gudfader för skattedumpning som är ordförande för kommissionen". De Masi kräver att han avgår.

Bild: Kristina Eriksson & Hans-Magnus Meincke

GUE/NGL försöker nu få till stånd en debatt i parlamentet om Junckerläckan och tvinga Juncker till utfrågning i PANA.

När det i november 2014 ställdes på sin spets bortsåg de svenska EU-parlamentarikerna i sakfrågan och allt tal om "oetisk och omoraliskt" var inte ens vatten värt, vilket i praktiken ledde till att Junckerkommissionen då fick ett utökat stöd, och Sverigedemokraterna på hemmaplan extrapoäng.

EU ÄR ETT ÖVERSTATLIGT alltmer korrupt, elitistiskt storföretagsprojekt, som är oförmöget att leverera rättvisa, tillväxt och transparens. Nu leds det av en man som har spenderat sin karriär i de dolda, mörka rummen för att göra Luxemburg till ett skatteparadis på andra länders bekostnad. Det är mannen som i april 2011 medgav att penningpolitiken var alltför viktig för att diskuteras i offentligheten och som tillade: "Jag är redo att bli förolämpad för att vara inte helt demokratisk, men jag vill vara seriös (...) Jag är för hemliga och dolda debatter".

Kommer svenska EU-politiker och riksdagspartierna ge carter blanche ännu en gång för denne osympatiske man som leder EU-kommissionen?

Jan-Erik Gustafsson

Gör Norden till en fredszon

DEN FJÄRDE FEBRUARI 2017 arrangerade Sveriges fredsråd ett internationellt seminarium på temat "Gör Norden till en fredszon". Talare kom från Finland, Norge, Storbritannien, Tyskland och USA. En rysk talare skulle ha deltagit men fick inte resa på grund av säkerhetspolitiska skäl. En panel - där jag ingick - skulle sedan kommentera och dra slutsatser. Det var ett mycket välbesökt möte med representanter från fredsorganisationer i Finland, Norge och Sverige.

Bruce Gagnon från USA talade bland annat om hur Sverige används av Nato och USA för att utveckla ett omfattande rymdteknologiskt centrum framför allt riktat mot Ryssland. USA vill kontrollera och dominera planeten i storföretagens intressen. De nordiska länderna har blivit verktyg i USA:s/Natos krigssystem i rymden. Bruce framhöll att det militärindustriella komplexet borde ställas om till satsningar mot klimatförändringen. Kvinno-, freds- och miljörelsen borde gå samman och driva detta krav.

Bild: Kristina Eriksson & Hans-Magnus Meincke

Dave Webb från UK betonade relationen mellan Nato och EU. Nato kommer att fortsätta att ytterligare militarisera EU, som har utvecklat sina egna militära resurser alltsedan Lissabonfördraget 2009. I en gemensam deklaration vid natotoppmötet i Warszawa 2016 lovade de båda organisationerna att lyfta partnerskapet mellan EU och Nato till en högre nivå.

REGINA HAGEN FRÅN TYSKLAND talade om Europas satelliter för militär användning och kontroll av flyktingar. Hon citerade också från deklarationen mellan Nato och EU: "Ett starkare Nato och ett starkare EU ger ömsesidig förstärkning. Tillsammans kan dessa två erbjuda säkerhet i Europa." Det finns ett trängande behov av "att utveckla samverkande, komplementära och interoperabla försvarsförmågor i EU:s medlemsstater

och Natos allierade".

Regina menar att denna deklaration står i överensstämmelse med den pågående militariseringen av den Europeiska Unionen, som fastlades i Lissabonfördraget.

I Lissabonfördraget godkände EU en gemensam rymdpolitik och lade grunden för att etablera en lämplig relation till European Space Agency (ESA). ESA är ett mellanstatligt organ för EU med såväl civila som militära uppgifter. Förra året bekräftade EU-kommissionen att rymden har en framträdande roll när det gäller försvar. "Rymden är av strategisk vikt för Europa. Den stärker Europas roll som en stark global aktör och är en tillgång för säkerhet och försvar."

Kopernikus och Galileo är de två flaggskeppen i EU:s rymdprogram. Nedladdningsstationer på Svalbard i Norge och Esrange i Kiruna ingår i systemet.

BÅRD WORMDAL FRÅN NORGE talade om hur satelliter ingår i USA:s krigföring. Svalbard används för militär verksamhet trots att det finns ett traktat som innebär att området bara får användas för fredliga ändamål. Mer än 100 satelliter laddar ner data till markstationerna på Svalbard, som arbetar rent kommersiellt. Till exempel så konkurrerar de norska stationerna med svenska Esrange och Sodankylä i Finland.

Inom en snar framtid kommer satellitkrig att vara en realitet enligt Bård. Kina har till exempel skjutit ner en egen satellit. Satsningar i rymden pågår för fullt. USA bygger upp en ny radar på Vardö i Norge (som ligger mycket nära ryska gränsen) och det finns planer på utbyggnad av Esrange.

KERSTIN TUOMALA FRÅN FINSKA fredsrörelsen talade om Finlands relation till Ryssland. I december är det hundra år sedan Finlands självständighetsförklaring. Den tionde februari 1947 undertecknades i Paris ett fredsavtal, som innebar restriktioner för finskt försvar och upprustning. Det ledde till att Finland slöt en vänskaps-, samarbets- och biståndspakt med Sovjetunionen. Enligt Kerstin Tuomala så bidrog det till gagn för båda staterna med växande välstånd och kulturellt utbyte. "Vi lärde oss att lita på diplomati och samarbete istället för militär styrka."

Efter Sovjetunionens upplösning blev fredsrörelsen svagare. Finland liksom Sverige är idag aktiva partners till Nato och har tecknat värdlandsavtal med alliansen. Kerstin uttryckte oro för att "Finland har gett upp sin självständighet och att vi låter främmande makter hota Ryssland genom vårt territorium".

I DEN EFTERFÖLJANDE DEBATTEN togs frågan upp om hur de nordiska länderna utnyttjas i ett internationellt krigsmaskineri. Under det kalla kriget stod öst mot väst – planekonomi och auktoritärt styre mot marknadsekonomi och demokrati. Nu är det, det militärindustriella komplexet som styr.

Likası diskuterades russofobin som verkar vara mest utbredd i Sverige bland de nordiska länderna. För att motverka den måste kulturellt och vänskapligt utbyte ske mellan folken.

Alla var överens om att fredsrörelsen måste stärkas och arbeta för att Norden ska bli en fredszon. Vi kan börja med att kräva en kärnvapenfri zon i Norden.

Ingela Mårtensson
Kvinnor för Fred

Danskt folkeparti utmanas från höger

I mer än 20 år gick Dansk folkeparti till val på ett invandrarfientligt, populistiskt program som drev den danska politiken högerut genom ett avvisande av multikulturalismen och motstånd mot maktöverföring till Bryssel. I dag utmanas partiet från höger, av ultraliberala och invandrarfientliga ”Nye borgerlige”.

”**NYE BORGERLIGE**” SOM leds av arkitekten Pernille Vermund från Helsingör har på sista tiden seglat upp som en ännu mer högerorienterad utmanare till Dansk folkeparti. På programmet står en ännu striktare invandringskontroll i ett land som redan har bland de hårdaste invandringslagarna i Västeuropa.

”Nye borgerlige” kräver slöjförbud i skolor och på offentliga institutioner. Partiet vill endast ge asyl till flyktingar som ingår i FN:s kvotflyktingssystem och till dem som redan har klart med ett jobb, och vill begränsa möjligheten att få danskt medborgarskap till att omfatta de som ”bidrar positivt” till samhällsutvecklingen.

– De som inte kan försörja sig själva får hitta nån annanstans att leva, anser Pernille Vermund.

Hennes parti vill inte bara dra sig ur EU utan även överge Flyktingkonventionen, FN:s konvention angående statslösa personers rättsliga ställning och stärka banden med länder som Norge och Storbritannien för att säkra frihandeln samtidigt som man frigör sig från EU.

PERNILLE VERMUND GRUNDADE ”Nye borgerlige” 2015 tillsammans med kemiingenjören Peder Seier Christensen sedan hon misslyckats med att få en plats i folketinget för ”Dansk Folkeparti” (DF) i valet i juni samma år. ”Nye borgerlige” som har 3 000 medlemmar har redan samlat in de nödvändiga 20 109 underskrifter som krävs för att ställa upp i valet till folketinget 2019. I opinionsmätningarna får de mellan 2,5 och 4,6 procent av rösterna, mer än de två procent som behövs för att komma in i folketinget. Trots det relativt låga stödet har de potential att kunna påverka den danska politiken då stödet från småpartier ofta är avgörande för att kunna skapa politiska koalitioner i ett proportionellt valsysteem som blir alltmer splittrat.

Foto: Peter Mihany

Pernille Vermund

Foto: Wikimedia Commons

tioner i ett proportionellt valsysteem som blir alltmer splittrat.

De flesta som röstar på Nye borgerlige är tidigare anhängare till ”Dansk Folkeparti”, som på senaste tid gått tillbaka i opinionsmätningarna efter att ha urvattnat sin EU-kritik och kompromissat med regeringen i flyktingfrågan, samtidigt som många väljare kräver ännu hårdare tag mot flyktingar. ”Nye borgerlige”, som är ekonomiska libertarianer och vill avskaffa företagsbeskattningen, fyller mer än gärna det hål som uppstått i flyktingfrågan.

Pernille Vermunds parti kan vrida debatten ännu mer åt höger och tvinga mittenpartierna att stötta en hårdare invandringspolitik anser Thomas Larsen, politisk kommentator på Berlingske tidende. DF är redan på väg att strama åt sin flyktingpolitik. ”Nye borgerlige”s verkliga test blir lokalvalen i november. De är redan representerade i nio kommunfullmäktige och ett regionsråd och har partiavdelningar i 51 städer runt hela Danmark.

–Vårt mål är att ha representanter i alla Danmarks kommunfullmäktige så att alla i Danmark vet vilka vi är och vad vi står för säger Pernille Vermund.

Det som talar mot Pernille och hennes parti är, enligt Thomas Larsen, hennes brist på erfarenhet som politiker. En tv-utfrågning i september gav vid handen att det råder stora frågetecken kring partiets politik när det gäller viktiga frågor som pensioner, offentliga kommunikationer och sjukvård. Frågor som förhoppningsvis spelar en större roll för väljarna än en skärpt invandringspolitik och placerar Pernille där hon borde vara, som en folketingswannabe utan möjlighet att påverka framtidens politik i Danmark.

Marie Ericsson

Källa: POLITICO, Europe edition 2017

Var fjärde tysk vill lämna EU

Brüssel: 26 procent av tyskarna skulle rösta för ett utträde ur den Europeiska Unionen vid en folkomröstning och cirka 60 procent för att stanna kvar. Det framgår av en representativ opinionsundersökning av Opinionsforskningsinstitutet YouGov. (dpa/JW)

Foto: Marie Ericsson

Köp Rockmärken !!!

Ja till Svexit

(10 kr st, 3 för 20 kr)

Porto/fraktkostnader tillkommer

Folkrorelsen Nej till EU

Pölgatan 5

414 60 Göteborg

Telefon: 031 701 01 77

INSÄNDARE OCH DEBATT

Svar på Jan-Erik Gustafssons insändare i KEF 145

VI FNEU Göteborg är tacksamma och imponerade över det arbete, som under årens lopp lagts ned på KEF. Det har varit ett tålmodigt och tidsödande uppsökande av information och analyser.

FNEU Göteborg reagerar emellertid på en artikel i KEF december 2016. Artikelns är införd under huvudrubriken "Insändare och debatt" och är undertecknad av Jan-Erik Gustafsson.

ARTIKELN INLEDS MED att Jan-Erik Gustafsson är FNEU:s ordförande.

Vi anser att det är mycket olämpligt att FNEU:s ordförande tar ställning till en fråga på ett sådant sätt att man kan tro att det är FNEU:s uppfattning.

Även om Jan-Erik Gustafsson och redaktionen satt in artikeln under huvudrubriken "Insändare och debatt" kommer man inte ifrån att en läsare kan uppfatta artikeln som FNEU:s uppfattning.

VI ANSER DESSUTOM att KEF skall handla om EU och EU:s aktiviteter, som har relevans för Sverige.

Man skulle till exempel kunna tänka sig att ta in en artikel, som berör kriget i Syrien, om artikeln huvudsakligen handlade om EU:s aktiviteter och beslut, till exempel hinder för flyktingar eller flyktingavtalet med Turkiet.

Det finns dessutom skäl att i KEF ta upp frågan om tidningens inriktning för att få en diskussion bland läsarna.

Erland Smith
Styrelsen Nej till EU Göteborg

Replik till Nej till EU Göteborg:

DET ÄR BRA att Lokalavdelningen i Göteborg bidrar till debatt om hur Syrien behandlas i Sverige. Men i sakfrågan att Syrien och Utrikespolitiska institutets agerande inte har med "EU och EU:s aktiviteter" att göra har lokalavdelningen inte rätt.

SEDAN SVERIGE BLEV medlem i EU kan Sverige inte längre föra någon självständig utrikespolitik. I SvT Forum sjunde februari sade vice generalsekreteraren för EU:s utrikestjänst Christian Leffler att EU agerat i Syrien för "att skapa ett nytt samhällskontrakt där Syriens president Bashar al Assad inte har någon plats". I detta syfte sade han också att EU hittills avsatt nio miljoner euro för "konflikthantering". Dessutom skriver Utrikespolitiska institutet i sin landguide för Syrien att EU sedan 2011 infört handelssanktioner, som därefter gradvis skärpts, som allvarligt skadat Syriens utrikeshandel och ekonomi. Till exempel innebär sanktionerna att det är olagligt att sälja mediciner för att vårda Aleppos cancersjuka barn. Oavsett vad vi personligen tycker om Assad så är Syriens regering en av FN erkänd regim, som utsatts för en folkrättsvidrig "regimförändring" av EU (inklusive Sverige) och USA.

Jan-Erik Gustafsson

Ryssen kommer!

DEN GAMLE UPPTÄCKTSRESANDEN och sedermera Hitlerbeundraren Sven Hedin skulle säkert ha trivts bra i dagens svenska debattklimat. Det var just Sven Hedin som skrev borggårdstalet som kung Gustav V läste upp i samband med bondetåget 1914. Hedin författade också skriften "Ett varningsord" något år tidigare.

Det Hedin varnade för förstås "ryssen" – denne lömske ärkefiende i öst. 1914 fanns det förstås inga ryska "nättroll" och "desinformatörer" – men dock skumma sågfilare som sades spionera ute på den svenska landsbygden. Det pågick en nationalinsamling till en ny pansarbåt – krigsmakten behövde rustas upp.

IDAG ÄR DET samma uppskrivade tonläge i debatten. Man skulle nästan kunna tro att ryska trupper redan hade invaderat Gotland och stod beredda att kasta sig över resten av Sverige. Kosackerna är snart här!

Inte minst märks detta på Folk och försvars årliga möte i Sälen. Där samlas militärer, politiker och vapenhandlare. ÖB är i iklädd kamouflageuniform som om han kom direkt från slagfältet. Hans majestät konung Karl XVI Gustaf är förstås också på plats – han är dock iförd civila kläder och håller inget borggårdstal.

Talar gör däremot dalmasen Peter Hultqvist, socialdemokratisk försvarsminister. Nåde den som är kritisk till det nyligen undertecknade världlandsavtalet med NATO – hen är förstås en Putin-agent som går "ryssens" ärenden.

Talar gör också liberalen Allan Widman. Han är helt annorlunda än den liberale statsministern Karl Staaf från 1914. Till skillnad från Staaf vill Widman och hans partiledare major Jan Björklund öka på statsanslagen till krigsmakten mest av alla. Det är bara knappt 20 minuters flygtid från den ryska militärbasen Kaliningrad till Gotland har Björklund tidigare varnat under ett av sina Almedalstal. Ryssen kommer

Datorerna vimlar av ryska hackare. På idrottstävlingarna kryllar det av dopade ryssar. Ryssarna har riggat det amerikanska presidentvalet. Kanske fixade de Brexit-segern också? I svenska farvatten är det ryska ubåtar nästan överallt. Deras lömska ubåtstorn sticker upp på suddiga bilder både i Dagens Nyheter och Svenska Dagbladet. Reportrarna går på högvarv.

Vi måste naturligtvis få skydd av NATO – vem annars? Send the marines! Låt B 52-orna bomba längs de svenska kusterna! Låt NATO-planen öva över Vättern! Hyr ut hela Norrland till övningsfält! Visst är det skönt med ett rejält världlandsavtal! Nu kan vi snart få den största militärövningen sen decennier på svensk mark – i höst kör "Aurora" igång. 16 000 soldater och officerare ur alla vapenslag deltar! 4 000 från hemvärnet är med! Man ska bland annat öva "världlandsmottagande". Åh – vilket härligt krig!

PS. Den här insändaren har jag förstås inte skrivit själv. Det var Putin! Ryssarna har hackat min dator! Hjälp!

Thomas Erixson
Nej till EU-Nässjö

INSÄNDARE OCH DEBATT

Förbjud halvautomatiska vapen för civilt bruk!

EU-kommissionen presenterade nyligen ett förslag till nytt vapendirektiv för att bland annat motverka terrorism. Förslaget innebär förbud för ett antal halvautomatiska vapen samt att vapenlicensen omprövas vart 5 år och att innehavaren då måste genomgå en läkarundersökning. Under punkt nio i förslaget motiverar man sitt förslag till förbud: "Vissa halvautomatiska skjutvapen kan enkelt omvandlas till automatiska skjutvapen och utgör därmed ett hot mot säkerheten. Men även utan omvandling till kategori A kan vissa halvautomatiska skjutvapen vara mycket farliga om de kan rymma många skott samtidigt. Sådana halvautomatiska vapen bör därför förbjudas för civilt bruk."

I förra numret av Kritiska EU-fakta finns en artikel hämtad från Svensk Jakt skriven av Willy Neumann. Han ojar sig över att direktiven kan komma att bromsa jägares och sportskyttars möjlighet att satsa på allt mer avancerade halvautomatiska vapen.

Ett stort problem inom svensk jakt är den omfattande skadskjutningen. 14 procent (mer än 10 000) älgar i samband med älgjakten (enligt jägarnas rapporter till Svenska jägarförbundet). Sannolikt är siffran högre. När det gäller jakt med hagel har kontroller av äldre rävar visat på att mer än 30 procent av dessa hade gamla hagelskador och kontroll av sädgäss att 60 procent hade hagel i kroppen.

Vad beror då detta på? Det kan till exempel bero på att man skjuter på för långt håll, skytten är inte helt nykter, det är en oskicklig skytt, en äldre jägare med viss försämrad syn men också att man jagar med hagel (svärm med små blyhagel). Tyvärr saknas det idag lagstadgade regler i Sverige vad gäller skjutavstånd och frågan är om inte även en medioker skytt kan bli godkänd vid skjutprov inför till exempel älgjakten. Det finns de som anser att skjutträningen i dag är bristfällig. För att uppnå minskade skadskjutningar och därmed minskning av djurs

lidande behövs det regler samt regelbundna kontroller (bland annat synkontroller). Med halvautomatiska vapen finns också risk att mindre omdömesgilla jägare tror sig kunna fälla viltet på ännu längre håll och därmed riskera skadskjutning.

EU-kommissionens förslag kan ses som ett första steg både vad gäller att minska tillgängligheten av vapen för terrorister men också få en bättre kontroll av lämpligheten att inneha vapen och därmed bidra till att få jakt att bedrivas under något mer ansvarsfulla former.

I Sverige är det långt fler som älskar att vistas eller göra kortare eller längre besök ute i naturen än de som ägnar sig åt jakt. Många av oss naturbesökare känner en osäkerhet när det samtidigt finns jägare i skogen. En osäkerhet som kan komma att öka om jägare börjar beväpna sig med halvautomatiska vapen. Till sist vill jag bemöta Willy Neumanns påstående: "Samtliga jägare och sportskyttar är mycket noga med hantering och förvaring av sina vapen." Vi har jägare som bedriver olaga jakt (tjuvskytte) men också jägare som ställer upp i den så kallade rovdjurskampanjen, som går ut på att skjuta eller fånga i fällor så många rävar, grävlingar, minkar mårdar, illrar, mås- och kråkfåglar som möjligt för att vinna fina priser. Willy Neumann kan knappast gå i god för hur omdömesgilla dessa jägare är!

För att vi skall uppnå en ökad trygghet för alla EU-medborgare anser jag att halv- och helautomatiska vapen helt bör förbjudas i alla civila sammanhang (alltså även då vid jakt). Jag tycker också det är viktigt med kontroller vart 5:e år men då inte bara läkarundersökning utan även utslagsgivande skjutprov för att gallra bort osäkra skyttar med hög risk att bidra till skadskjutning. Jag tror att en klar majoritet av svenska folket inte önskar att svenska jägare skall få något undantag och därmed få inneha ett halvautomatiskt vapen.

Ingemar Rosberg
Folkrörelsen NEJ till EU, Borås

Kalendarium 2017

Januari

17-20 World Economic Forum, Davos

Mars

9-10 Europeiska rådet träffas

15 Parlamentsval Nederländerna

24-25 EU firar 60 år i Rom

April

8-12 Socialdemokraterna håller kongress i Göteborg

23 Första omgången franska presidentvalet

Maj

4 Lokalval Storbritannien

7 Andra omgången franska presidentvalet

26-27 Italien står värd för G7-möte i Taormina

26-28 Mp:s kongress i Linköping

Juni

11 & 18 Parlamentsval i Frankrike

22-23 Europeiska rådet träffas

23 Årsdagen av Brexit

Juli

20 Grekland - Lån på 3,9 miljarder euro från ECB och nationella centralbanker skall betalas

September

Mitten av månaden - Militärövningen Aurora (Sept-Okt)

Parlamentsval i Tyskland - datum ännu ej känt

Oktober

19-20 Europeiska rådet träffas

November

7 100 år sedan Oktoberrevolutionen

December

14-15 Europeiska rådet träffas

Posttidning B

Avsändare:

Kritiska EU-fakta

Pölgatan 5

414 60 Göteborg

GALLERIET/Kristina Eriksson & Hans-Magnus Meincke

Fanny å Farmor

